

Nr 5.

Av herr **Olsson** i Stockholm **m. fl.**, om *ändring i 15 kap. 22 och 24 §§ strafflagen.*

Den ändring av §§ 22 och 24 i strafflagens kap. 15, som genomfördes vid 1899 års riksdag, har aldrig kunnat godkännas av stora delar av Sveriges folk. Förändringen av lagen innebär, som bekant, att redan *försöket* att med våld eller hot tvinga någon skulle beläggas med samma straff som det fullbordade brottet, d. v. s. i de fall då försöken gått ut på att *tvinga någon till deltagande i arbetsinställelse* eller att *hindra någon att återgå till arbetet* eller att *övertaga erbjudet arbete*.

Lagen är i sin helhet otymplig och en direkt klasslag, riktad mot arbetarna. Under föregående års riksdag förelåg förslag om ändring beträffande lagtexten. Förslaget föll, men med endast ett fåtal rösters majoritet. Då denna av snart sagt alla samhällsgrupper fördömda klasslag nu kan bringas ur världen hemställes,

att riksdagen måtte besluta följande ändrade lydelse av 15 kap. 22 och 24 §§ strafflagen:

22 §. Tvingar någon utan laga rätt eller med missbruk av sin rätt genom våld eller hot annan att något göra, tåla eller underlåta, straffas högst med straffarbete i två år i de fall där gärningen ej med svårare straff belagd är.

24 §. Brott, som i 22 § sagt är, må ej åtalas av allmän åklagare där ej målsäganden det till sådant åtal angiver; ej heller må brott, som i 23 § sägs, åtalas av annan än målsägaren.

Stockholm den 13 januari 1937.

Arvid Olsson.

Nils Flyg.

Aug. Spångberg.

Viktor Herou.

K. Kilbom.

